

FULL GOSPEL BUSINESS MEN'S
FELLOWSHIP INTERNATIONAL

Død! Er det enden eller bare en ny start?

*I denne VOICE udgave
beskrives flere »nær-
døds-oplevelser«.
Alle har opdaget
noget vigtigt angåen-
de deres »liv«!*

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

Lad ikke dette blad gå tabt – giv det til en ven.

DK. NR.974

DANSK UDGAVE

Nr. 974

VOICE

PISTOLKLIK...

**Man Oplever
Guds Nærvær!** 2

**Slut Med
Mindreværds-
komplekser** 3

*Jean Luc Dussaud,
Les Salles Du Gardon, France*

**FUSER...
I VOGN 12** 4

*James Rackley,
Texas, USA*

Kontakt Addresser 9

**Ikke Bange
For At Dø!** 10
Jim Sepulveda

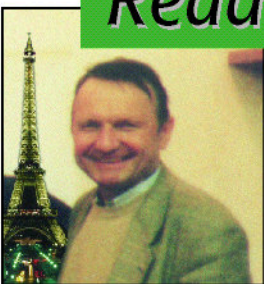
Bestil VOICE 14

**Et Personligt Møde
Med Jesus** 15

Min Gæld Er Betalt 16
*Kumar Swamy,
Surrey, Dkand*

Guds er æren. 18
*Arne Tønder,
Herlev*

Hvem Er Vi? 19

Bruno Berthon

Man oplever Guds nærvær!

Full Gospel Business Men's Fellowship International er et fællesskab af kristne forretningsmænd, som arbejder sammen til gavn for dem, der er omkring os. Fællesskabet er nu i mere end 150 lande og vokser stadig.

Vi er lægmænd, som personligt har erfaret Guds nærvær og vidner om det på »markedspladserne.« Over hele jorden mødes kristne fra alle samfundslag og med forskellig kirkelig baggrund for at dele med hinanden, hvordan Gud på overnaturlig vis har virket i vore liv. Alle vegne ser vi mennesker, der søger efter meningen med livet. Når vi ved det, hvordan skulle vi så kunne beholde vores fantastiske oplevelser for os selv?

Vi taler ikke om teori eller høje idealer, men om hvad vi har erfaret, hvordan Jesus Kristus har gjort indtryk på os ved at give vore liv indhold og mening.

I dette blad kan du læse beretninger om almindelige mennesker med ualmindelige oplevelser, og dog er der millioner af kristne lige som de. Du kan også blive en af dem.

Bruno Berthon
International Vice-President

Slut med mindreværdskomplekser

*Jean Luc Dussaud,
Les Salles Du Gardon i Frankrig*

Da min svigerinde blev døbt, fangede det i høj grad min opmærksomhed. Selvom jeg vidste en masse om Gud, så var jeg ikke en overgiven kristen på det tidspunkt. Ved sin dåb fortalte hun om en levende Gud, som ønsker at have et personligt fællesskab med den enkelte – også med mig. Der skete ikke noget iøjnefaldende, men jeg blev overbevist om, at Gud er levende.

Hun havde også talt om helbredelse. Få år tidligere havde jeg haft et nervesammenbrud. Under forbøn begyndte Gud at befri mig fra min depression og mine nervøse lidelser. Det skete gradvist, indtil jeg til slut var helt helbredt og kunne stoppe både med at tage min medicin og gå til terapi. I løbet af denne proces begyndte mine følelser af tomhed og mindreværd at lette.

På samme tidspunkt mødte jeg en mand, som var medlem af FGBMFI. Han var en dybt overgivet kristen, som søgte Herrens vilje i alt, hvad han havde med at gøre. Han fortalte mig, hvad han havde oplevet på FGBMFI-møder. Det stod helt klart, at jeg havde brug for det, som disse mænd havde.

På et tidspunkt viste Gud mig, at jeg ville blive yderligere befriet fra mine følelser af mindreværd, hvis jeg offentligt ville fortælle om, hvad Han havde gjort i mit liv. Jeg er vokset op i et alt for beskyttet

miljø, hvor jeg næsten ikke kendte til frihed, så jeg var lukket og indadvendt og meget usikker. Lidt efter lidt havde Jesus åbenbaret, at Han elsker mig, at jeg er Hans barn og derfor er værdifuld i Hans øjne. Gud har vist mig, at Hans kærlighed ikke er baseret på noget, vi gør, den er betingelsesløs.

Det allervigtigste skridt for enhver, der trænger til denne form for helbredelse, er at åbne op for Jesu Kristus. Det betyder at overgive sit liv til Jesus og lade Ham overtage kontrollen. Det betyder *ikke* blind lydighed overfor enhver røst. Gud vil aldrig gøre noget i modstrid med sit Ord. Hver gang jeg synes, at Gud taler til mig, undersøger jeg, om det stemmer overens med Bibelen? ●

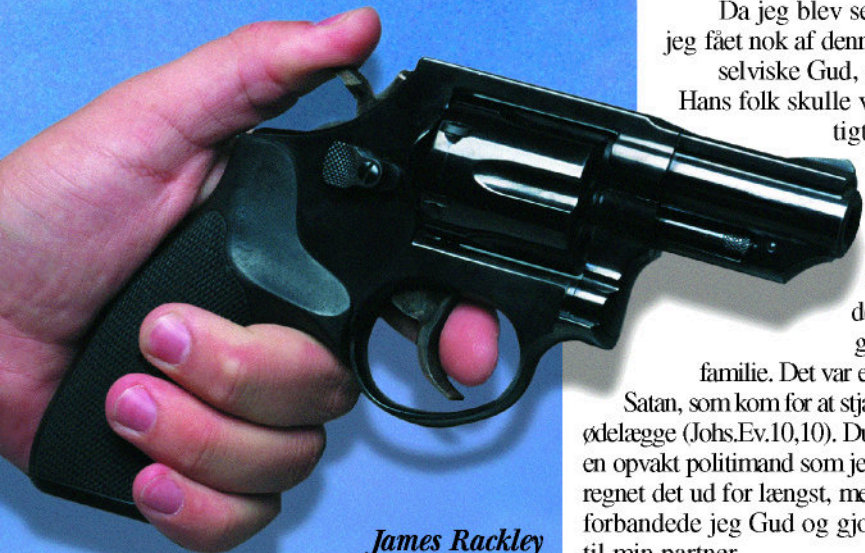
For tredje gang i min karriere som lovens håndhæver kørte jeg i min patruljevogn ud i et afsides område i den egn, jeg havde kontrol med. Jeg slukkede for motoren og radioen og overvejede, hvilken skæbne det mest elendige menneske, jeg nogen sinde har mødt, skulle få: denne person var mig.

To gange før var jeg taget til dette sted og havde besluttet at henrette denne ynkelige mand, James Rackley. Da jeg den dag så tilbage på mit elendige liv, fandt jeg, at der var en ny faktor at tage i betragtning.

Egentlig var det nu ikke et nyt problem. Det var et eller andet, der havde jagtet mig siden den dag i 1956, hvor jeg gik ud af

PISTOLKLIK... I VOGN 12

»Jeg sigtede med en 357 magnum og trykkede af tre gange i træk.«

*James Rackley
Texas i USA*

den kirke, min far var præst i. Dengang havde jeg forbandet Gud og spyttet på trappen. Jeg svor på, at så længe jeg levede, ville jeg aldrig igen sætte min fod i en kirke. Jeg sagde: »Ihvis der er en Gud, så vil jeg ikke have noget at gøre med Ham.«

I hele mit liv havde jeg hørt om en Gud, men det stod for mig, som om Han var en fattig, overvunden og fortvivlet Gud og bestemt ikke en Gud, som tog sig af mig. Jeg sagde: »Alt hvad Han nogensinde har gjort for min familie er at fastholde min mor syg, slået ud og tilintetgjort, Han har forladt min familie, der ikke har penge til at betale alle regningerne til læger og hospital.« Jeg blev fortalt, at Gud prøvede at lære os noget.

Som lille dreng fik jeg at vide, at Gud havde taget mine bedsteforældre i en tidlig alder, fordi Han havde brug for deres hjælp i Himlen. Jeg tænkte tit for mig selv: »Trænger denne egenkærlige Gud virkelig mere til dem, end deres grædende børn og børnebørn på jorden gør?«

Da jeg blev seksten år, havde jeg fået nok af denne ubarmhjertige selviske Gud, som ønskede, at Hans folk skulle være sultne, fattigt klædt og syge.

Det er først her i de seneste år, at jeg har lært, det ikke var Gud, som gjorde disse frygtelige ting mod min

familie. Det var en tyv, der hedder Satan, som kom for at stjele, slagte og ødelægge (Johs.Ev.10,10). Du kunne mene, at en opvakt politimand som jeg burde have regnet det ud for længst, men i stedet for forbandede jeg Gud og gjorde djævelen til min partner.

Siden jeg var en stor dreng, har jeg drømt om at blive ridende politimand. Min løbebane som lovens håndhæver begyndte endelig som politibetjent i Augusta, Georgia bys politikreds. Derpå blev jeg vicesherif, og endelig blev min barndomsdrøm til virkelighed, da jeg kom til det beredne politikorps i Georgia.

Jeg spekulerede tit på, hvordan jeg kunne komme til rette med Gud, men så kom jeg altid i tanke om en løgn, jeg tit havde hørt: »Man kan ikke som kristen bære pistol og politiskilt – eller være politiofficer og samtidig være en kristen.«

Jeg drak, og det blev værre og værre, til sidst blandede jeg stoffer i min alkohol. Jeg lå hele tiden i strid med min kone, og tænkte tit på selvmord. Jeg begyndte at tage chancer på arbejde. Jeg vidste, at hvis jeg døde i tjenesten, ville min familie få ekstra fra forsikringen, fordi jeg er tjenestemand-sansat, og samtidig ville de blive fri for mig.

Så begyndte en stemme at tale til mig. Der lød: »James, du har ødelagt dit liv, og der er kun én vej ud af det rod. Du må dø, du må dø, du må dø!« Det lød igen og igen i mit hovedet, indtil jeg nåede det punkt, hvor jeg syntes, at det eneste fornuftige for mig var at begå selvmord. En dag kørte jeg i min patruljevogn til et øde sted, slukkede for motoren og radioen og trak min 357 magnum op af pistolhylsteret.

Vrede og bitterhed

Min bitterhed blev en del af min uniform ligesom min pistol og politiskilt. Jeg diskriminerede ikke nogen bestemte personer eller grupper; jeg hadede alle og enhver lige meget. Mit had eksploderede i alle retninger, men oftest var det mod Gud og min familie. Jeg nød at være i en flok, hvor jeg kunne forbande Gud. Jeg kunne sige ting som: »Jeg vil skyde den første, som jeg fanger i at fortælle mine børn om Jesus Kristus.« Og at jeg hellere ville finde mine børn i den værste nat-club i byen, end i en kirkebygning.

Når jeg sagde disse frygtelige ting, var der noget dybt i mig, som skreg: »Nej! Nej! Nej! James, du ved, der er en Gud, og du ved, at der findes et sted kaldet helvede. Det er der, du er på vej til, og du trækker din familie med dig derned!«

Jeg talte aldrig med nogen om det, men jeg levede i en konstant frygt for, at jeg på et eller andet tidspunkt kunne blive plaffet ned og komme ned i det evige helvede. Der kunne jo være en sidsyg med et skydevåben eller et forskræmt barn med en pistol. Jeg vidste, at hvert opkald jeg fik på radioen måske kunne blive mit sidste.

SKUDET RUNGEDE GENNEM SKOVEN

Jeg anbragte pistolløbet i munden og trykkede af. Der skete ingenting! Sådant en magnum smælder højt også uden ammunition, og da jeg sigtede med den ud af vinduet og trak på aftrækkeren, så rungede skuddet gennem skoven hele vejen rundt om mig. Jeg pegede igen mod mit hoved og trykkede på aftrækkeren. Igen klikkede det bare. Endnu engang skød jeg ud af vinduet, og larmen ringede i ørene på mig, da skuddet gik af. Jeg satte pistolen til hovedet, trykkede på aftrækkeren, og min 357 magnum **KLIKKEDE!** igen.

Der var ikke tale om, at ammunitionen i pistolen kunne være defekt. Jeg har brugt lignende projektiler senere hen. Jeg er overbevist om, at det var Gud, som forhindrede at projektilerne gik af. Gud havde taget imod de bønner, som min mor og far havde bedt for mig i alle disse år.

»Måske vil det gå bedre nu, det kan i hvert tilfælde ikke blive værre,« tænkte jeg. Men det fortsatte, som om jeg levede mit liv indespærret i en hule.

Jeg drak mindst en hel flaske Whiskey hver eneste dag. Det var næsten umuligt for mig at undværre en drink mere end tre – fire timer ad gangen. Til sidst forlod min kone og børn mig.

Stemmen blev ved med at sige: »James, du må dø.« Jeg kan huske, at jeg en dag

sagde: »Jeg elsker mine børn; det er ikke godt for dem at vokse op og vide, at deres far valgte at begå selvmord.« »Det er da enkelt, tag dem med dig!« svarede stemmen. Og så fortalte stemmen mig nøjagtig, hvordan jeg skulle tage livet af min kone og børn. På det tidspunkt vidste jeg ikke, hvor min familie var. De var bange for mig og levede i skjul.

En eftermiddag da jeg kørte af sted på aftenvag, begyndte stemmen at fortælle mig, at jeg virkelig havde ødelagt alting, og at det bedste for mig ville være at glemme alt om min kone og familie og tage ud til mit hemmelige sted for at slå mig selv ihjel. Jeg kørte så tilbage til stedet, hvor jeg før havde parkeret og prøvede på at dø. Jeg satte min 357 magnum for hovedet, trykkede på aftrækkeren og endnu engang **KLIK!** Kunne Gud hade mig så meget, at Han ikke ville lade mig komme ud af min elendighed?

Der begyndte at komme svar i 1969. Min kone og jeg lå i forhandlinger om skilsmisse. En dag kom hun hjem med et smil om munden og fortalte, at hun var blevet »født på ny«.

Hun prøvede ikke at trække sin nye oplevelse ned over hovedet på mig. Hun begyndte bare at være et forbillede. Bibelen fortæller os i 2.Kor. 5:17: »Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!« Hun var virkelig blevet en ny skabning i Jesus.

Når jeg prøvede på at starte et skænderi, så hun på mig og sagde: »James, jeg elsker dig,« og gik så sin vej og lod mig stå tilbage og føle mig som den idiot, jeg også var. Det fik en kolossal indvirkning på mit liv. Jeg kunne se forvandlingen i hende og vidste inderst inde, at hun havde fundet svaret på vore problemer.

LAD OS FESTE!

På den tid kom der nogle venner på besøg. Han var politibetjent i Californien. Jeg havde samlet en masse sprut på lager, som vi skulle drikke, og jeg havde mange snavsede vittigheder, jeg ville fortælle på samme måde, som sidst de besøgte os. Men det varede imidlertid ikke ret længe, før jeg lagde mærke til, at der ikke var nogen, der drak sammen med mig, og at de heller ikke lo af mine snavsede vittigheder.

Siden deres sidste besøg var Jim kommet med i en gruppe af mænd i Banning i Californien, som kaldte sig FGBMFI. Gennem fællesskabet med disse mænd havde han overgivet sit liv til Jesus Kristus. Da de bad os tage med til en middag sammen med dem lørdag aften, troede jeg, at vi bare skulle gå i byen på normal måde. Til min overraskelse opdagede jeg, da vi kom til restauranten, at det var en FGBMFI-middag.

Da jeg forstod, hvad der foregik, eksploderede jeg. Efter at have sagt noget meget grimt faldt jeg til ro og sagde: »Okay, jeg vil spille med på jeres tåbelige spil for denne ene gangs skyld, men prøv aldrig mere på at lave et lignende trick mod mig!«

ER DET SJOVT AT VÆRE KRISTEN?

Den aften var taleren en forretningsmand fra Lebanon i Ohio, der hed Blaine Amburgy. Han fortalte sit vidnesbyrd om, hvad Jesus Kristus havde gjort for ham. Han talte om en Gud, der hedder El Shaddai, almægtig Gud, den Gud der er mere end nok. Denne Gud var ikke den selviske Gud, som ikke tog sig af mig. Han var en kærlig Gud, som gav sin søn Jesus Kristus for at frelse James Rackley. Det var evangeliet til mig, og jeg ønskede virkelig at gå ned foran, da Blaine spurgte, om der var

nogen, der ønskede at tage imod Jesus, men jeg havde ikke karakterstyrke nok.

Jeg tog hjem og tilbragte en søvnløs nat med at kaste mig frem og tilbage, mens jeg skilte mig af med mit elendige liv. Jeg kunne ikke glemme en påstand, som taleren var kommet med. Det gik gennem mine tanker hele natten: »Selvom der ikke havde været noget helvede at frygte og ingen himmel at se hen til, så ville jeg stadigvæk være en kristen, fordi det er så sjovt.«

Sjovt at være en kristen? Jeg havde aldrig tænkt på den måde. Jeg tænkte tilbage på min barndom, når jeg hørte folk rejse sig i vores kirke. Så ville de græde over, hvordan djævelen havde overmandet dem den uge, og hvor hårdt det var at leve det kristne liv. De sagde altid: »Bed for mig, at jeg må blive bevaret til enden.« Så tænkte jeg på, hvor meget kærlighed og glæde min kone Betty og Jim så ud til at have. Jeg vidste, at ingen af dem havde haft det før i tiden. De

Jimmy Carter

Straks efter at Jimmy Carter var blevet valgt til guvernør i Georgia, besluttede jeg mig til at efterleve biblens påbud om, at bede for myndighederne over os. Jeg begyndte at tilbringe mindst en time hver dag i bøn for den nye guvernør og hans familie.

3 Måneder senere blev jeg placeret som bodyguard for guvernør Carter. Hans vejledning og bønner var meget specielle for mig, da Gud begyndte at minde mig om at fratræde i min stilling som betjent og gå ind i fuldtids kristent arbejde. Mens jeg var i guvernør Carters stab, fik jeg det privilegium at fortælle ham om Helligåndens dåb. Derefter oplevede han det samme.

FGBMFI AFDELINGER I DANMARK

Vi findes nu i over 150 nationer.

International

Grundlægger: Demos Shakarian

INTERNATIONAL PRÆSIDENT: Richard Shakarian

Det Nationale råd i Danmark

Landsformand: Karl G. Svendsen, Strandvejen 201, 4.tv., 2900 Hellerup, Tlf.: 39 62 91 91

Område Vest:

Næstformand: Hugo Martinussen, H.C.Andersens Vej 16, 7430 Ikast, Tlf.: 97 15 64 56

Områdeleder: Hans Jensen, Nørrebrogade 4A, 8900 Randers, Tlf.: 86 42 46 89

Område Øst:

Næstformand: Birger Kerschner-Hansen, Guldagervej 8, 2720 Vanløse, T.: 38 71 85 85

Områdeleder: Tommy Ennis, Rødlersvej 27, 2990 Nivå, Tlf.: 42 24 30 34

Landssekretær: Cornelius Kurz, Skovgårdsvej 20, 3460 Birkerød, Tlf.: 45 82 32 50

Landskasserer: Carsten Dalgaard, Ravnsbjerg Toft 23, Gjellerup, 7400 Herning, Tlf.: 97 11 99 63

Suppleant: Marius Hansen, Skadevænget 43, Vellerup, 4050 Skibby, Tlf.: 42 32 98 22

Suppleant: Arne K.W. Mogensen, Spinkebjerg 3, Gjellerup, 7400 Herning, Tlf.: 97 11 85 02

Landsadresse: Cornelius Kurz, Skovgårdsvej 20, 3460 Birkerød, Tlf.: 45 82 32 50

Materialefond og Forlag: Hugo Martinussen, H.C.Andersens Vej 16, 7430 Ikast Tlf.: 97 15 64 56 Gironummer: 246 41 87

Lokale Afdelinger

1. AMAGER

C. Ebbe Petersen, Tlf.: 32 50 79 50

Amager Landevej 2, 2770 Kastrup

2. HERLEV

Finn Flisum, Tlf.: 43 45 15 47, Ejbytoften 7, 2600 Glostrup

3. HERNING

Hugo Martinussen, Tlf.: 97 15 64 56,

H.C.Andersens Vej 16, 7430 Ikast

4. LYNGBY

Tommy Ennis, Tlf.: 49 14 30 34, Rødlersvej 27, 2990 Nivå

5. Lokalgruppe i ESBJERG

Bent Ahlmann, Tlf.: 75 15 23 34, Thulevej 61, 6715 Esbjerg N

6. Lokalgruppe i ODENSE

Noël Atkins, Tlf.: 62 29 15 09, Faaborgvej 7, 5854 Gislev

7. Lokalgruppe i VAMDRUP

Holger Sloth, Tlf.: 75 58 24 28, Duevej 10, 6580 Vamdrup

Kontakt til andre Nationer:

Postal Box 49, B-3000 Leuven, Belgien. tlf. (+32.16)20.79.44

Fax. (+32.16)20.79.31 Internet: 100444.1300@compuserve.com

så ikke ud til kun at »prøve at holde ud til enden.«

Næste morgen klokken syv tog jeg på arbejde. Klokken ni kom jeg til enden af vejen, hvor min magnum havde klikket. Denne gang råbte jeg til Gud, så højt jeg kunne: »Herre, jeg er træt af det helvede, som jeg har levet i alle disse år! Jeg beder dig om at tilgive mig mine synder. Jeg er klar til at begynde på en frisk, og jeg lover dig, at jeg vil få alt det dårlige i mit liv gjort godt, selvom det skal tage resten af mine dage. Herre Jesus! Den Herre Jesus, som den mand talte om i aftes, den Herre Jesus jeg hørte min far prædike om, da jeg var en lille dreng... Herre Jesus, vil du komme ind i mit liv?«

Og i dette selvsamme øjeblik den første søndag i juni 1970 mellem 9,30 og 9,45, mens jeg sad bag rattet i min gamle bil Nr. 12, kom Jesus Kristus ind i mit liv, og jeg blev »født påny«. Jeg vil aldrig glemme den følelse af fred og kærlighed, der kom ind i mig, da jeg blev en ny skabning i Kristus Jesus »...Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til.«

Jeg oplevede med det samme Guds kraft komme ind i mit liv. Han helbredte vores ægteskab. Min trang til alkohol forsvandt sporløst. Der opstod muligheder til at fortælle folk om Jesus. Afslutningen på en overtrædelse, som vedkommende fik en stævning for, blev ofte: de stod i vejkanten med min seddel i den ene hånd og den anden løftet mod himlen. De beder synderens bøn og modtager Jesus Kristus som deres Herre og frelser. Jeg har set forulykkede mennesker blive mirakuløst helbredt, mens jeg bad med dem i deres bilvrag.

Jeg er taknemlig for de år, som Gud gav mig som statsansat politimand, og for de ting jeg lærte i den tid. Nu kan jeg sige: »Selvom der ikke havde været noget helvede at frygte og ingen himmel at se hen til, så ville jeg stadigvæk være en kristen, fordi det er det mest vidunderlige liv, der findes!«

NÅR GUD LEDER OS, SÅ SØRGER HAN OGSÅ FOR OS

Tretten måneder efter at jeg modtog Jesus i mit liv, sad jeg en aften ved siden af hovedvejen og målte hastigheden på radaren – der modtog jeg dåben i Helligånden og begyndte at prise Gud i et himmelsk sprog.

Gud begyndte at tale til min kone og mig om at gå på Bibelskole og derpå i fuldtids tjeneste. Menneskeligt set så det ikke ud til at kunne lade sig gøre. At forlade mit job og flytte min kone og tre teenagere fra Atlanta i Georgia til Tulsa i Oklahoma uden penge.. umuligt! Men når Gud leder os, så sørger Han også for os!

Vi tog et kæmpeskridt i tro. Gud gik foran og talte til folk, som vi på dette tidspunkt slet ikke kendte, om at de skulle betale for vor undervisning og bøger på Bibelskolen. Han talte til andre igen om at hjælpe os med de øvrige udgifter. Den Gud jeg hørte om ved FGBMFI-middagen den første lørdag i juni 1970, det er den Gud, som er mere end nok. Han har aldrig – og vil aldrig forlade os.

I dag er min største drøm at dele Jesus Kristus med indianerne og eskimoerne i det nordlige Canada og østlige arktiske område. Han er trofast.

Et gennemtrængende skrig

Seth Pomeroy

Der lå jeg som et lig i en kiste. Endelig et stille øjeblik i den lange jagt efter fred. Men lige pludselig flånsedes stilheden af et gennemtrængende skrig! Mit jordiske legeme var ved at blive opløst af flammer! Var evigheden begyndt? Jeg var omgivet af flammer og pinsler. I min desperation prøvede jeg at forme ordene: »Åh, Gud – hjælp mig!«

Heldigvis for mig – var denne oplevelse kun en hallucination. Det var et syn af helvede, der var blevet fremkaldt ved tre dages overdosis af narkotika. Jeg var blevet rig efter en arv, og var fra naturens hånd udrustet med atletiske talenter. Jeg syntes, at jeg havde ret til et velhavende og udbytterigt liv, der

skulle være fuld af skæg og ballade. I stedet for var mit liv blevet forvirret og spoleret af angst. I virkeligheden havde jeg intet.

Da skete der et mirakel, selvom det ikke betød noget for mig dengang. Jeg blev inviteret, som boede i lejligheden oven over min søster. Han gav sig tid til at tale med mig. Indtil da vidste jeg intet om Bibelens skønhed. Der var aldrig nogen, der havde fortalt mig den enkle sandhed om frelse. Så snart jeg bad Jesus om at tilgive mig min synd og komme ind i mit liv, begyndte helbredelsesprocessen! Hvis du er sulten efter Guds sandheder, vil jeg udfordre dig til at prøve det først, som jeg gjorde til sidst! Jesus er en evig, styrkende kilde med Livets Vand.

Ikke bange for at dø

Jim Sepulveda

Jeg fik en dødsdom som 35-årig. »Jim, hvis du ejer noget af værdi så lav et testamente,« sagde lægen til mig, efter jeg var kommet på sygehuset med en voldsom smerte i brystet. Prøverne viste et forstørret hjerte, en beskadiget aortaklap og to hovedpulsårer, der var ved at blokere af kolesterol. Jeg var nødt til at få en dobbelt by-pass operation og en ny hjerteklap. »Vi kan kun give dig ti procents chance for at klare det,« advarede lægen. Jeg var forfærdet og for ung til at dø...

Seks uger før operationen sad jeg hjemme en aften og så fjernsyn, da jeg pludselig mærkede, at der kom en varme omkring mig. »Får jeg feber?« tænkte jeg, mens jeg tørrede svedperler af ansigtet. Pludselig slog det som et lyn fra en klar

Denne beretning blev fortalt for få år siden, før Jim Sepulveda gik hjem til sin Herre og Gud. Han savnes meget i FGBMFI rundt om i hele verden. Han var en hyppig hovedtaler på mange konventer, retræter og afdelingsmøder i mange lande. Han var kendt som en mand med tro og visioner. Mange kan fortsat erfare de vedvarende virkninger fra hans tjeneste.

»Hvad er der galt med mig? Er jeg ved at få feber?« tænkte jeg, mens jeg tørrede sveden af panden.

himmel ned i mig: »Stockton.« Jeg spurgte min kone: »Sharon, foregår der noget i Stockton i aften?« Hun smilede til mig og svarede: »Ja, men det tror jeg ikke, at du vil med til!« Så fortalte hun mig om et helbredelsesmøde, hvor der blev bedt for de syge. Jeg begyndte at le og tænkte: »De folk er kun et bundt hellige sværmere. Jeg vil ikke tage til sådan noget – ligegyldigt

hvad jeg får for det!«

Min kone har en baggrund i pinsebevægelsen, men havde ikke været i kirke i årevis. Jeg vidste ikke hvorfor, men pludselig vendte jeg mig mod Sharon og troede ikke mine egne ører, da jeg spurgte: »Kunne du tænke dig at tage afsted?« Vi kørte til mødet og så en kæmpemæssig flok, der strømmede frem mod hovedindgangen. Efter mit forlangende satte vi os højt oppe på balkonen, så der ikke var nogen, der kunne genkende os.

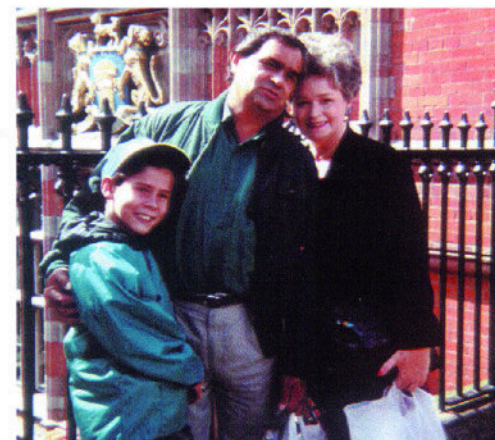
Da mødet var begyndt, blev jeg rastløs og så hele tiden på mit ur. Til sidst vendte jeg mig mod Sharon: »Lad os komme ud herfra,« hviskede jeg. Da jeg flyttede mig for at komme op, kom der en varm følelse omkring mig, og jeg opdagede, at jeg ikke kunne bevæge mig, mine ben var helt lammede. Jeg tænkte nervøst: »Måske har jeg fået et hjerteslag.« Mens jeg begyndte at få det varmt, kaldte manden på platformen nogle mennesker frem. Jeg betragtede halvt om halvt, at han rørte ved dem, og de faldt om på gulvet. »Det er uhyggeligt,« tænkte jeg, men kunne ikke bevæge benene og dermed ikke forlade stedet. Pludselig standsede taleren og så op: »Helligånden fortæller mig, at der er en mand her, som står foran at skulle operes i hjertet. Hvis du vil komme herved nu, så tror jeg, at Herren vil helbrede dig.« Han ventede. Jeg så mig omkring. Selvfølgelig mente han ikke mig! Jeg kunne stadig ikke komme op. Der kom ingen andre frem, og manden talte igen: »Helligånden fortæller mig, at Han har et job til den mand. Vil alle bøje hovederne sammen med mig. Lad os bede og se, om Gud vil fortælle mig, hvad manden hedder.«

Han bøjede hovedet, mens jeg blev ved med at kigge rundt. Efter et minut løftede han langsomt en pegefinger, indtil

det så ud til, at han sigtede lige mellem øjnene på mig. »All right, Jim, kom nu herved,« sagde han. Pludselig følte jeg en frisk brise omkring mig og opdagede, at nu kunne jeg bevæge benene. Jeg vendte mig mod min kone og sagde: »Sharon jeg går ud herfra. Vi ses på parkeringspladsen.« Jeg gik ud gennem midtergangen og op ad trapperne, hvor der var et skilt, der stod UD GANG på for enden af tilskuerækkerne. Da jeg åbnede døren, kom den varme fornemmelse igen rundt omkring mig. Så kom der en meget klar tanke til mig: »Hvad har du at miste?«

Før jeg vidste af det, havde jeg sluppet døren, var trådt tilbage og gik ned ad trappen hen mod platformen. Jeg blev spurgt: »Sig mig, tror du på Jesus?« Jeg måtte et øjeblik tænke mig om og svarede så: »Nåh, ja – på en måde.« Han smilede og spurgte: »Tror du, at Jesus døde på korset for dig?« »Ja,« svarede jeg. Han stillede mig nogle flere spørgsmål, så løftede han armen og pegede på mig: »Jim, jeg tror, at Herren vil helbrede dig nu.«

Den samme varme gik igennem mig endnu engang, mine knæ knækkede sammen, og jeg faldt om på platformen. Jeg følte, at jeg blev svøbt ind i et varmt tæppe af fred og kærlighed. Så kunne jeg

Da jeg blev erklæret død!

»Vi mister ham... mister ham...« Jeg åbnede øjnene og så, at jeg stod på en mark omgivet af flere hektar grønt græs. Hvert strå glødede, som om det kastede lys tilbage fra en lillebitte spotlight. Til højre for mig strakte der sig en blændende flade af viftende blomster i kulører, som jeg aldrig før havde set. Oven over mig var der en endeløs himmel i en dyb og ren blå farve. Luften omkring mig var gennemsyret af kærlighed. Jeg gik over en bakke, som lå lidt derfra og standsede så ved siden af et kæmpe træ. Et lys begyndte at skinne frem ved siden af træet. Det blændende skær var for klart til at se direkte på. Jeg skelede ned i jorden foran mig, og der så jeg et par sandaler, som kom til syne i bunden af lyset.

Da jeg bevægede øjnene opad, så jeg i et glimt kanten af en hvid sømløs kappe. Højere oppe kunne jeg skelne omridset af en mands krop. Rundt om hans hoved skinnede det stærkere endnu, og gjorde at man ikke kunne få et direkte indtryk af hans ansigt. Selvom jeg ikke kunne se klart på grund af den blændende glans, så vidste jeg øjeblikkeligt, hvem denne mand var. Jeg stod i Jesu Kristi nærhed. »Jim, jeg elsker dig,« tonede Hans ubeskriveligt blide, ømme og fredfyldte stemme over mig. Og Han fortsatte: »Men det er endnu ikke din tid. Du må tage tilbage, for du har stadig meget at gøre for mig.« Jeg stod i dyb respekt fuldstændig ude af stand til at sige en lyd. Indvendigt protesterede jeg: »Nej, jeg vil aldrig mere tilbage. Jeg bliver lige her – hos dig.« Han talte igen næsten med en antydning af indvendig latter: »Jim, jeg elsker dig, men det er ikke din tid endnu.« Så bredte den stråleglans, der omgav Ham, sig og opslugte mig. Den sænkede mig ned i en fuldendt fornemmelse af kærlighed og fred. Jeg ved ikke, hvor længe jeg stod sådan, men til sidst vendte jeg mig og begyndte at gå tilbage over bakken. Da opstod der en let dis af blå lys, som begyndte at lægge sig rundt om mig som en tåge. Det blev til en mørk sky, og så endte alt med at blive mørkt. Pludselig åbnede jeg øjnene og opdagede, at jeg lå på operationsbordet dækket af et lagen.

se et rødt lys, der kom til syne i retning af loftet. Det kom ned og berørte mit hoved og udøste en varm strøm, der gled ned gennem min hals, ud i brystet og videre helt ned i fødderne. En ligeså varm strøm kom op ad min venstre side og standsede i brystet. Det føltes, som om to små fingre flyttede rundt på nogle ting inde i mit hjerte. Jeg følte fysisk, at der skete noget inde i mig i ca. to minutter, så standsede det. Jeg hørte mig selv sige: »Jesus, jeg elsker dig. Jeg ved, du har helbredt mig. Jeg elsker dig.« De ord kom bare over mine læber, uden jeg var bevidst om det.

Da jeg kom tilbage til min læge, var han ikke så overbevist og insisterede: »Jim, hvis du ikke får en hjerteoperation, så vil du ikke leve et halvt år mere.« Vi diskuterede længe situationen, og pludselig slog der en klar tanke ned i mig: Kateterundersøgelse. Det er en procedure, hvor lægen laver et indsnit i en af hovedpulsårene og derpå fører et kateter ind i hjertet og filmer det indefra. Jeg fortalte lægen, at det var det, jeg gerne ville have gjort.

Nogle dage senere lå jeg på operationsbordet. Jeg var ved bevidsthed under hele forløbet. Alt så ud til at gå godt. Men pludselig under den sidste del mærkede jeg en svidende smerte midt i hjertet. Smerten løb tværs gennem skuldrene og ned gennem siden og brystet. Jeg kunne mærke at lægerne hamrede mig på brystet.

«Jesus, hvis det er tid for mig til at komme hjem nu, så er jeg parat,« tænkte jeg. Mens en mørk sky indhyllede mig, kunne jeg høre stemmer, som lød langt fra ligesom ekkoer i en tunnel: »Vi mister ham.. mister ham..«

Selvom jeg ikke ønskede at vende tilbage, så fik jeg at vide: »Det er ikke din tid endnu.«

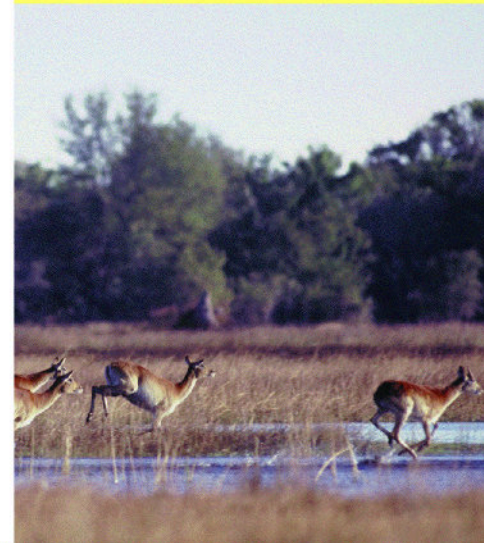
Pludselig slog jeg øjnene op og så, at jeg lå på operationsbordet overdækket af et lagen. Jeg vidste først senere, at jeg havde været død i

Kaldt til live igen

Steve van Deventer i Holland

Heinrich bar sin egen dødsattest i tegnebogen. Det var et offentligt hospitalsdokument underskrevet af en læge. Jeg mødte Heinrich hjemme igen i Syd Afrika. Det var på vej til et FGBMFI-møde i Nord Transvaal, han havde fået et hjerteslag. Der var en ven, som kørte ham direkte på sygehuset, hvor de havde erklæret Heinrich for død. Vennen telefonerede til den ventende FGBMFI-gruppe og fortalte, hvad der var sket.

Efter et stykke tid var der kommet nogle mænd fra FGBMFI, og de begyndte at bede. Med ét brød en sygeplejerske ud i et gennemtrængende skrig. Det lagen, der lå over det døde legeme, bevægede sig, og den døde mand satte sig op. De beholdt ham på hospitalet til observation et døgn, men kunne ikke længere finde, at der skulle være noget i vejen med Heinrichs hjerte.

Gammelt Papir

Isami-Barboza, Cotonu, Benin

Den 31. december 1996, medens vi gennemgik en stak gamle papirer, som skulle smides ud, fandt vi et gammelt VOICE nummer. Da vi læste artiklerne blev vi fyldt med fred og glæde. De viste os Guds storhed i de menneskers liv, som fuldstændig overgiver sig til Ham.

Vi fulgte de trin, som er beskrevet i VOICE, når man ønsker at invitere Jesus ind i sit liv. Vi er så taknemmelige for den ændring, som dette skridt har betydet i vores liv.

BESTIL VOICE

Giv også et eksemplar til dine venner, bekendte og forretningsforbindelser.

	KOPIER	PRIS OM ÅRET
☐	1*	kr. 60 (+30)
☐	2*	kr. 120 (+30)
☐	5*	kr. 270 (+54)
☐	10*	kr. 480 (+90)
	PRIS PER GANG	
☐	20	kr. 140 (+22)
☐	50	kr. 350 (+30)
☐	100	kr. 700 (+35)

Priserne er angivet ovenfor med forsendelse i klammer.

Bestil hos: KKRC, Smallegade 20B, 2000 Frederiksberg, Tlf: 38 10 80 00, Att.: Jørgen Christiansen.

På andre sprog: FGBMFI Voice, P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3, Belgium.
Tel: (016)20.79.44 Fax: (016)20.79.31
INTERNET: 100444.1300@compuserve.com

otte minutter. Alle var gået ud af operationsstuen undtagen overkirurgen og en af hans assistenter. De stod bagerst i rummet og udfyldte min dødsattest. Efter nogle få sekunder satte jeg mig op. Lagenet gled ned i mit skød, og jeg så de to mænd stå med ryggen til mig bagerst i rummet. Jeg kaldte: »Mine herrer, jeg er klar til at fortsætte, hvis det er i orden for jer!« De vendte sig og stirrede helt blege på mig. »Få hurtigt resten herind!« sagde kirurgen endelig til sin assistent.

De gennemførte den ene prøve efter den anden på mig. Tidlig næste morgen kom kirurgen ind på mit værelse og fortalte, at jeg kunne forlade hospitalet. »Kom tilbage til mit kontor i aften klokken 20,30. Vi vil så gennemgå resultaterne af alle de nye undersøgelser,« sluttede han. Den aften fortalte jeg min læge, hvad jeg havde oplevet i de otte minutter, hvor jeg lå »død« på operationsbordet. »Jim, jeg vil vise dig noget, som er helt utroligt,« sagde han derefter. Sammen så vi på de nye billeder fra mit hjerte. I stedet for at være for stort var det nu i normal størrelse. Hvor der havde været 58% blokering i to hovedpulsårer, var der nu ikke antydning af kolesterol. Og aortaklappen fungerede normalt. »Vi løb fra test til test med dig Jim,« han kikkede på mig og blinkede, »det her overgår alle rekorder...« Jeg så en tåre komme frem i hans øjenkrog, men han smilede. »Ifølge disse billeder har denne Jesus, som du har talt om, enten repareret eller udskiftet dit hjerte,« fortsatte han.

Dette skete for femten år siden. I årenes løb har Herren åbnet i hundredvis af muligheder til at dele mit vidnesbyrd med – samt bede for syge mennesker. Vi har set Gud gøre mange undere. Jeg ved, at Gud lever. Jeg har set Ham i arbejde både i mit eget og i tusindvis af andres liv. ●

ET PERSONLIGT MØDE MED JESUS

Kære læser: Medens du har læst beretningerne i dette VOICE blad, har du måske tænkt på, om også du kan komme til at kende Gud personligt og få fred i dit hjerte. Jesus sagde, for at kende Gud – som er Ånd – så må du blive født igen i din menneskelige ånd. Her er hvad der er nødvendigt dertil:

1 ERKENDELSE: Alle har jo syndet og mangler herligheden fra Gud. (Rom. 3:23). *Gud! Vær mig syndet nådig!* (Luk. 18:13). I lyset af Guds ord indses det, at vi er syndere.

2 OMVENDELSE: Vi må omvende os fra synden. Det må blive et oprigtigt ønske at bryde med synden én gang for alle. *Hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme på samme vis.* (Luk. 13:3). *Fat derfor et andet sind og vend om, så jeres synder må blive udslattede* (Ap. G. 3:19).

3 BEKENDELSE: Herren venter på vor bekendelse af synd, og at vi viser tro. *Hvis vi bekender vore synder, er Han trofast og retfærdig, så Han tilgiver os vore synder og renser os fra al uretfærdighed.* (I. Johs. 1:19)...*når du med din mund bekender Jesus som Herre, og i dit hjerte tror, at Gud opvakte Ham fra de døde, skal du blive frelst.* (Rom. 10:9).

4 TRO: Tro på Jesu fuldbragte værk på korset....*således elskede Gud verden, at Han gav sin Søn, den enbårne, for at enhver, som tror på Ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.* (Johs. 3:16). *Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst, men den, som er vantro, skal blive fordømt.* (Mark. 16:16).

Du må tage imod Jesus Kristus i dit eget hjerte ved tro, før du erfarer virkeligheden ved den nye og åndelige fødsel i dit liv. *Han kom til sit eget, og Hans egne tog ikke imod Ham. Men alle dem, som tog imod Ham, gav Han magt til at blive Guds børn, dem, som tror på Hans navn.* (Johs. 1:11 og 12)

FREMSIG AF HJERTET DENNE ELLER EN LIGNENDE BØN OG BLIV FRELST: Kære Jesus! Jeg ønsker at tilhøre dig, og jeg beder dig om at tilgive mig mine synder. Overtag mig helt og bliv Herre i mit liv. Ved din hjælp vil jeg bekende dig for andre mennesker. Du har nu fattet dit livs vigtigste og mest afgørende beslutning. **Velkommen ind i Guds familie.**

☐ FULL GOSPEL BUSINESS MEN'S FELLOWSHIP INTERNATIONAL ☐ ✂

Skriv til os om din afgørelse, og vi sender dig bogen »Hvad nu – efter at jeg er blevet kristen?« og sætter dig i forbindelse med andre troende.

NAVN:
ADRESSE:
POSTNR:
BY:
Evt.tlf.nr.

Min gæld er betalt

Kumar Swamy, Surrey i England

En meget nøje-regnende hindu

Da jeg er kommet til verden i en meget rettroende hindufamilie fra det sydlige Indien, var jeg vegetar. Mine forældre gik så langt, som til at forbyde mig at gå ind i spisestuen hos mine verdslige venner, da de mente, at det var urent derinde. Dette har altid været meget vanskeligt for mig at acceptere.

Som barn havde jeg misdannede fødder, og en operation var uundgåeligt. Jeg kom på et kristent Missionshospital. Det var et spørgsmål, om jeg kunne tåle narkosen, men de opererede, og det blev en succes, selvom jeg i nogle år derefter måtte gå med stålstivere på benene. Det holdt mig ikke tilbage, da jeg senere arbejdede med højspænding og endda kom ind i luftvåbenet.

På den tid troede jeg på Gud, men havde affærdiget kristendommen, fordi jeg havde set den ukærlige måde, nogle kristne behandlede hinanden på. F.eks. kendte jeg en mand, som kørte i kirke, men lod sin kone og børn gå.

Da jeg kom til England i 1971 for at arbejde med computere, begyndte jeg at spille en del squash. Det er en aktiv sport, der kræver hyppige, pludselige bevægelser. På grund af det beskadigede jeg mit knæ alvorligt, i årevis kostede det mig mange smerter. Og ingenting syntes at hjælpe...

Da jeg forbandt Café Royal med udeling af sportspræmier, blev jeg tiltrukket af Ken Whites invitation til en FGBMFI-middag på restaurationen og besluttede at gå med. Det var i 1982. Jeg var hindu, og det stødte mig, da to damer spurgte, hvilken kirke jeg kom i. Helst havde jeg omgående forladt mødet. Dog huskede jeg, hvordan mine forældre havde lært mig at være høflig, så jeg blev der, selvom jeg ikke var modtagelig den aften.

Vi har som skik at gengælde andre for alt, hvad de gør for os. På den måde står vi ikke i gæld til nogen. Det ville have været for dyrt at tage Ken med på Ritz, så den eneste måde jeg kunne betale ham tilbage, var at tage ham med til den næste middag på Café Royal.

Taleren denne gang var den fremragende indiske advokat fra Guyana, Sir Lionel Lushkoo. Han

fortalte om sin søns helbredelse efter bøn: »Hvis Gud er interesseret i folk på den måde, så vil jeg være med i det,« tænkte jeg. Derfor inviterede jeg Jesus ind i mit liv den aften.

På et af de følgende møder kom der et »kundskabsord« (profetisk ord). Der blev sagt, at en havde et dårligt knæ, og at Gud ønskede at helbrede det. Da jeg først var overbevist om, at det var til mig, gik jeg op foran for at blive helbredt. Selvom jeg ingenting mærkede, så var jeg overbevist om, at en god Gud ikke ville holde mig for nar, og troede derfor på min helbredelse. Allerede næste dag ringede jeg til min svenske ven Leif, og udfordrede ham til et spil squash. Han troede, at det skulle blive en let sejr, da jeg ikke havde spillet i lang tid. Jeg slog ham! Den helbredelse forvandlede hele mit livssyn og tilværelse.

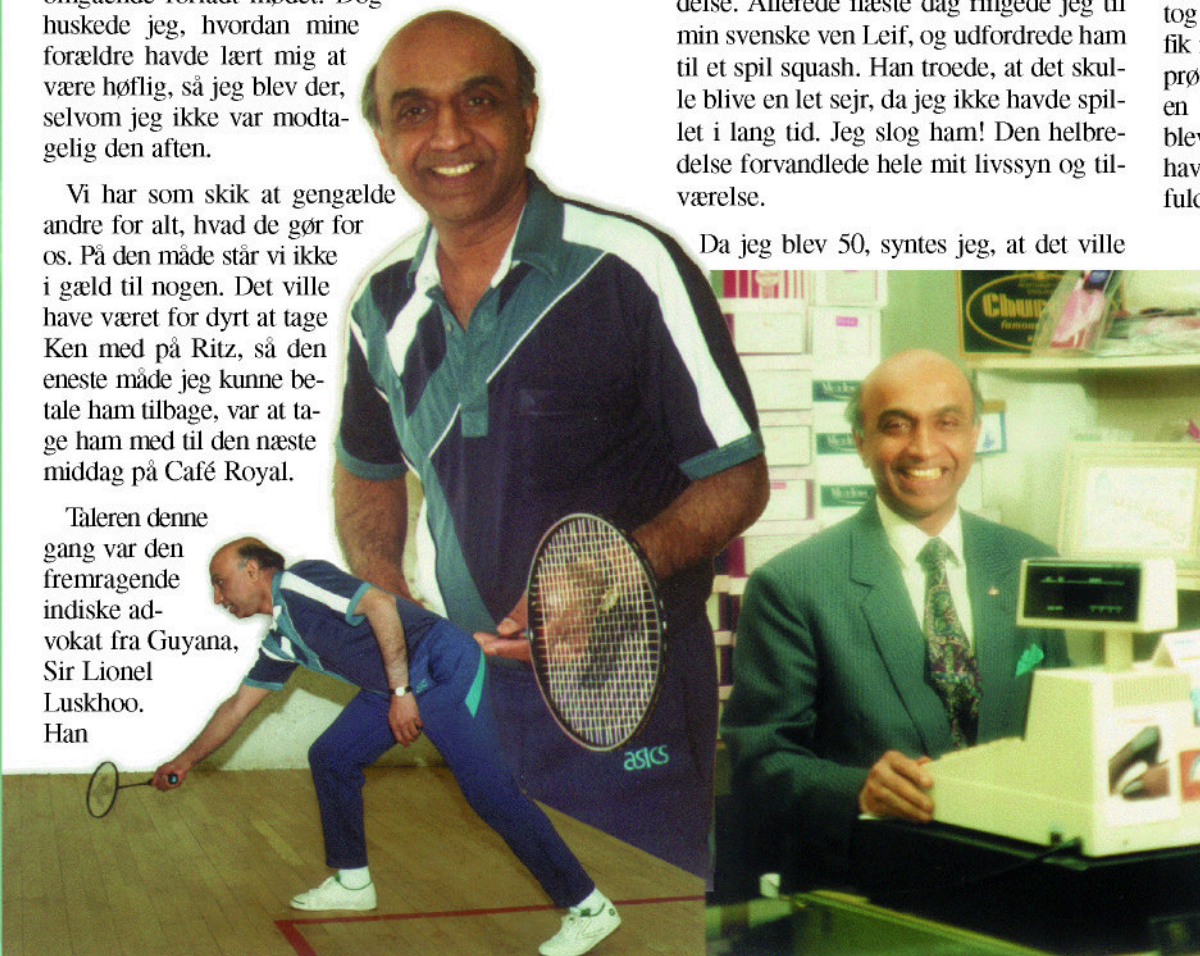
Da jeg blev 50, syntes jeg, at det ville

være klogt at gennemgå en helbredsundersøgelse, så under et besøg hos min bror i USA fik jeg foretaget nogle prøver. De var tilfredsstillende, indtil vi kom til stressprøven; da standsede lægen pludselig det hele. Han ville ikke forklare mig, hvad der var galt, men ville i en fart sende mig til operationsstuen. Det var helt forvirrende, da jeg følte mig fuldstændig normal.

Jeg begyndte at bede over situationen, da jeg var overgivet Kristus. Senere erfarede jeg, at mit blodtryk havde været på 220/110. Symptomerne tydede hen på en blokering i en af hovedvenerne, som kunne få hjertet til at sprænges. Så lægen tog ingen chancer med mig. Men da de fik mig på operationsbordet og lavede flere prøver, fandt de overhovedet intet tegn på en blokering! »Det kan jeg ikke forstå!« blev kirurgen ved med at sige. Jesus havde helbredt mig, og blokeringen var fuldstændig forsvundet.

Gud har på mange måder været nådig mod mig. Han har helbredt min søn, der som 3½-årig havde åndedrætsproblemer på grund af inficerede mandler. Nu hvor han er voksen, er han lige så sund og rask som andre.

Din familie kan hjælpe dig i livet her, men deres evner er begrænsede. På den anden side så er Gud evig. Hans hjælp vil aldrig få ende. ●

Guds er Æren

Arne Tønder, Herlev.

Jeg er gift med Ellen og vi har to voksne døtre som for længst er flyttet hjemmefra. Vi har et dejligt hus og en smuk have, og i carporten holder bilen klar til brug. Vi har rigeligt med mad og mangler ikke tøj, men sådan har det ikke altid været. De første mange år i ægteskabet var hårde, men Jesus har ledt og hjulpet os igennem alle disse år. I Matt. 6,33 står der: »Men søg først Guds rige og Hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift«

Da jeg var en ganske lille dreng havde jeg hvad jeg vil kalde et drømmesyn, som siden har fulgt mig hele livet igennem. En nat oplevede jeg noget der lignede en mand, præget af ondskab komme rasende mod mig for at skade mig. Jeg blev rædselsslagen, men på trods af min unge alder kaldte jeg hverken på min far eller mor, men råbte: »Jesus.« Personen forsvandt ikke. Han rasede stadig mod mig, men det var som om der i et nu rejste sig en usynlig mur som satte en grænse og bragte mig i sikkerhed. Hertil og ikke længere. Det er betryggende, at erfare at vi kan beskytte os mod angreb ved at råbe på Jesus.

Jeg kan ikke sætte dato på hvornår jeg overgav mig til Kristus, men jeg er vokset ind i det kristne liv. Jeg ved blot, at jeg som 14 årig kendte vejen til Gud og var forberedt på at følge den. Som 26 årig indtraf der en krise i mit liv som kristen. Jeg havde 6 kammerater. Vi havde holdt sammen fra drengene, men nu var alle blevet gift. Jeg var alene tilbage som ungarl og tanken om ægteskab var mig fjern. På dette tidspunkt havde jeg lært en ung kvinde at kende og vi trivedes godt sammen, men der opstod et problem. Hun blev forelsket i mig og ville giftes. Jeg svarede, at jeg ville give hende hvad jeg havde,

men at jeg ikke kunne love ægteskab. Samtidig henvendte jeg mig til Herren med et spørgsmål. Var det rimeligt at jeg skulle leve i cølibat? Jeg ventede ikke på svar, men brød på egen hånd cølibaten. Tiden gik og en dag sagde den unge kvinde til mig at hun ikke kunne holde ud at leve på den måde. Enten giftede jeg mig med hende, eller også måtte vi skilles for bestandig. Det blev enden på det bekendtskab. Da jeg nu havde plukket den første blomst mente jeg, at jeg lige så godt kunne plukke de blomster der faldt på min vej.

Men en dag var det nok for Herren. Han havde brug for mig og lod en ung kvinde krydse min vej. En Mortens aften inviterede jeg min nye bekendt på gåsesteg på en restaurant i København. Midt under måltidet fik hun pludselig voldsomme mavesmerter og høj feber. Vi måtte afbryde måltidet. Den unge kvinde boede alene til leje i et værelse hos en fremmed familie, så det ville være uforsvarlig at efterlade hende der i hjælpeløs tilstand. Jeg fik at vide at hendes forældre boede i udkanten af byen, så jeg hyrede en taxi og kørte hende dertil. Til min overraskelse ønskede de ikke at have hende som patient. Nu var gode råd dyre, men da jeg havde en lille tre værelses lejlighed besluttede jeg at overdrage et værelse til hende og fungere som sygepasser i den tid jeg ikke var på arbejde. Nu begyndte der at ske mange overnaturlige ting i mine stuer, som jeg ikke vil uddybe her. Det varede ikke længe før jeg var klar over at kvinden var besat af en ond ånd. Jeg mærkede ligesom en røst fra Himmelen der sagde: »Du ved hvad det drejer sig om, hvorfor går du ikke i gang?« Som det syndige menneske jeg var, følte jeg ikke det var muligt at klare en så stor opgave.

Men jeg besluttede at adlyde røsten fra Himmelen og forklarede kvinden at kun Gud kunne hjælpe. Under samtalen kom det frem, at hun havde færdedes i spiritistiske kredse. Med hendes samtykke kastede jeg mig ud i en tre døgns faste og bønsskamp mod dømmen. Når ånden trådte frem, så den på mig med hendes øjne, talte med hendes læber og brugte hendes lemmer efter først at have sat hendes jeg, hendes handlinger, hendes viden og hukommelse ud af funktion. Engang førte ånden mig ud til den stejle trappe og forsøgte at styrte mig ned af denne, men jeg greb fat i gelænderet og afværgede styrtet. En anden gang hentede den en køkkenkniv og forsøgte at myrde mig. Efter at have afværget angrebet måtte jeg låse alle stikvåben inde. En tredje gang greb den mig om halsen og jeg måtte bruge alle kræfter for at flå hænderne væk. Det skal bemærkes at jeg havde kvælermærker på halsen til tre måneder efter angrebet.

Engang sagde jeg til dømmen: »Ja, du raser for du ved at din tid er kort«. Ja, svarede den, men før det sker skal du være med på samme hold. Dette svar chokerede mig. Mon det virkelig skulle være tilfældet? Da talte Herren til mig og sagde: »Husk på, at det er løgnens fader du har talt med.« Efter tre dages bøn følte jeg mig klar til at lægge hænderne på kvinden og i Jesu Kristi navn befalede jeg den onde ånd fare ud af hendes krop. Kvinden sank sammen som en død, totalt udmattet efter den kamp der havde foregået i hendes legeme. Hun åbnede øjnene og sagde svagt: »Dine hænder brændte som ild«. Jeg mindedes at jeg en enkelt gang havde overværet et møde i frikirken Elim i København og det stod klart for mig at jeg måtte bringe kvinden derhen. Der ville vi møde forståelse for vores situation, og vi deltog i et møde. Ved mødets afslutning blev der bedt om håndsoprækkelse hvis nogen ønskede forbøn til frelse. Jeg kunne se hvordan Herren kaldte på min ledsager, og jeg har senere fået fortalt at hun satte sig på hænderne for ikke at række dem op. Men Herren flåede dem op fra sædet, og en broder i Herren kom os til hjælp med samtale og bøn. Hun overgav sit liv i Herrens hånd. Jeg var glad, målet var nået og der var ikke mere plads til tilbagevendende dæmoner som Skriften taler om. Jeg har lige siden fulgt kvinden og jeg ved at hun den dag i dag er fri. Jeg blev ved denne oplevelse bragt tilbage til Herren og jeg vil aldrig igen forlade Ham. ●

HVAD STÅR FGBMFI FOR?

Full Gospel Business Men's Fellowship International er et fællesskab med kristne fra alle kirkesamfund, der holder møder i hoteller og på restauranter. Mænd deler deres oplevelser om Guds indgriben i deres liv. Vi hører ikke til de nyreligøse bevægelser og har ingen kirke. Vi vidner om den levende Guds kraft i hverdagen. Med vore 2900 afdelinger holdes der månedlige møder på alle kontinenter. Fælles for kristne, der har oplevelser med Jesus Kristus, er, at de bliver styrket og fornyet til en mere aktive gerning i deres menighed. Ønsker du at være med i fællesskabet, bedes du kontakte formanden for den nærmeste afdeling. En liste over afdelinger findes på side 9 af dette blad.

DANSK UDGAVE 974

Bladet udkommer 6 gange om året på dansk og 28 andre sprog. FGBMFI International
Europakontoret: Postal Box 49, B-3000 Leuven,
Belgien. tlf. (016)20.79.44 Fax.(016)20.79.31

PUBLICATIONS • Editor: Blair Scott
Internet: 100444.1300@compuserve.com
International Publications Directors: Jerry Jensen & Blair Scott. • Assistant: Donato Anzalone. • Graphics: Intl. Graphics & Design • Art: Jean Claude Duviella. • US Graphics: Colin Smith.
Ansvarshavende redaktør for Danmark: Viggo Jensen.